

СВЯЗИ КУТЕИНСКИХ КНИЖНИКОВ СО СРЕДНЕВЕКОВОЙ БОЛГАРСКОЙ ПЕРЕВОДЧЕСКОЙ ТРАДИЦИЕЙ

Аушра КАТКУТЕ (Вильнюс, Литва)

Основание Кутейнского монастыря в пригороде Орши¹ стало следствием противодействия православия католической экспансии. Город, по мнению поборников православия, оккупировали католические монастыри. Создание православных монастырей в XVI и XVII вв. являлось одной из мирных попыток сохранить православие. Наиболее яркие примеры этих попыток – создание Кутейского монастыря под Оршой и Тупицевского монастыря в городе Мстиславле.

В середине XVII в. Кутейская лавра еще не была полностью построена, но о ней уже знали далеко за её пределами. Здесь по инициативе первого игумена Иоиля Труцевича была создана иконописная мастерская, работала мастерская по переписыванию и переплету книг. При активном участии игумена в монастыре была открыта братская школа. Нехватка книг была одной из главных проблем в обучении и сохранении местного языка и культуры. Была необходимость в собственной типографии, и для ее открытия в Кутейно имелись хорошие условия. В ее организации принял участие известный в это время просветитель и книгопечатник Спиридон Соболь, которого пригласил в Кутейно И. Труцевич.

Снабженная новыми шрифтами типография в Кутейно стала печатать новых авторов (напр. С. Коссова). Книгу „Брашно духовное“ (1639) определили как „Особый вид Псалтыри с восследованием“². В нее

¹ Орша в январе 1582 г., вместе с её окрестностями, вошла в состав Великого княжества Литовского. 13 декабря 1620 г. король польский и великий князь литовский Жигимонт III Ваза дал Орше магдебургское право, городской суд, печать и герб.

² По мнению исследователя А. В. Вознесенского, на Украине и в Белоруссии (что, вероятно, следует связать с меньшей регламентацией там церковной жизни, а также с тем, что книгопечатание там не имело такой жесткой централизации, как в Москве) не было строгой и до конца определенной системы видов богослужебных книг. Это особенно заметно

(Panaitescu 1959: 245–248) са ПслМВ (л. 916–976), ПслЙП (л. 1376–1506) и ПслН (л. 286а–301б), а по ръкопис № 165 от същата библиотека (Panaitescu 1959: 248–249) е ЖФ (1896–2046). ПслКЕ е дадено по преписа в библиотеката на румънския манастир Путна, № 31 (Mihăilă 1979: 281–332). ПК, ПА, 1ПН и 2ПН са по ръкописен панегирик (Рилски) от 1479 г., от сбирката на Рилския манастир, № 4/8 (Спространов 1902: 104–114).

Представяме пълен списък на сложните думи в авторските съчинения на Патриарх Евтимий, подредени по азбучен ред. След думата в кръгли скоби е означена честотата на употреба, след което чрез приетите съкращения на творбите се посочва в коя от тях се среща дадената лексема. Причастна форма се включва само когато тя е единственото представяне на даден глагол. В списъка не са включени непреведените гръцки *composita* (иконостасъ, христовоу碌ъ), тези с първи гръцки компонент (скулптурноу碌шилиъ), както и географски наименования и техните производни (цариградъ, еленополъ, оугровлахинскъ).

анѓелолѣпънъ (2) ПслКЕ, ПслМВ; благовидънъ (1) ПслКЕ; благоколити (5) ЖИР, ПслН; благоконие (3) ЖИР, ЖП; благовонънъ (4) ЖИР, ЖП, ЖФ, ЖИМ; благовѣрие (1) ПслКЕ; благовѣрънъ (2) ПслКЕ, ПслЙП; благовѣстъвоти (2) ПслКЕ; благовѣстити (4) ПслКЕ, ПслЙП, ПА; благовѣстие (1) ПслМВ; благовѣстъникъ (1) ЖИМ; благоглаголикъ (2) ПслН, ПслЙП; благоглагольнъ (1) ЖИР; благоговѣнио (1) ПслН; благоговѣнъ (6) ЖП, ЖФ, 2ПН, ПА; благоговѣниество (1) ПА; благоговѣнѣ (2) ЖФ, ПК; благоговѣние (3) ЖП, ЖФ, ПслКЕ; благоговѣнънъ (1) ПслЙП; благодавъцъ (1) ПслКЕ; благодарение (9) ЖИР, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслЙП, ПК; благодарити (12) ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслН, ПслЙП, ПА; благодарѣствънъ (16) ЖИР, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслН; благодѣть (48) ЖИР, ЖП, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслН, ПслЙП, 1ПН, ПК, СТ; благодѣтель (4) ПслКЕ, ПслН, ПслЙП; благодѣтельство (3) ПслКЕ, ПслН; благодѣтънъ (3) ЖП, ПслЙП; благодѣтие (3) ЖП; благозаконие (1) ПК; благоизволити (4) ЖФ, ЖИМ, ПК; благолѣпие (2) ПслКЕ, СТ; благонадеждънъ (1) ЖИМ; благоподательнъ (1) ПслКЕ; благопокорънъ (1) ПслН; благопокорънѣ (1) ЖИР; благополоучъно (1) ЖП; благополоучънъ (3) ЖФ, ПслКЕ; благопотѣвънъ (1) 1ПН; благопристѣжънъ (2) ЖИР, ПслКЕ; благоприятели (1) СТ; благоразоулие (1) ЖИМ; благоразоумънъ (1) ПслКЕ; благорасѫждати (1) ПслЙП; благородие (1) СТ; благородънъ (8) ЖФ, ПслКЕ, ПслМВ; благословити (16) ЖИР, ЖП, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслН, ПслМВ, ПслЙП, ПА, СТ; благословие (2) ПслКЕ; благословленіе (18) ЖИР, ЖИМ, ПслКЕ, ПслЙП, ПА; благословленъ (9) ЖИР, ЖП, ЖФ, ПслН, ПслЙП, ПА; благословънъ (1) ПА; благосътъкорити (1) ЖИР; благосъчетанънъ (1) ПК; благотвореніе (1) ЖП; благоугодити (1) ЖИР; благоугождати (1) ЖИР; благоугождение (2)

ЖП, 2ПН; благоукашение (1) 1ПН; благочиние (2) ПслКЕ, 1ПН; благочестивъ (51) ЖИР, ЖП, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслН, ПслИП, ПА; благочестивъно (1) ПслН; благочестивънъ (4) ЖП, ЖИМ, ПслКЕ; благочестивъ (1) ПслКЕ; благочестие (30) ЖП, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслН, ПслИП; благочесть (2) ЖФ, ПслМВ; благошествиенъ (1) ЖИР; благотройниъ (3) ЖП, ПслКЕ, ПслИП; благожданынъ (1) ЖИМ; благоглѣнъно (1) ПслН; богоблаженъ (1) СТ; богоорънъ (1) ПслКЕ; богоогазнъ (1) ЖФ; боговидынъ (4) 1ПН; боговидыцъ (3) ЖИР, ЖП, ПА; боговидѣніе (2) ЖИР, ПслКЕ; богогласынъ (1) СТ; богоодарованынъ (1) ЖФ; богоодъхновенънъ (1) СТ; боголѣпънъ (1) ПслКЕ; боголѣпънъ (1) ПслКЕ; боголюбъзъ (20) ЖП, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслН; боголюбъзънъ (1) ЖИМ; боголюбынъ (1) ЖИР; богоматерь (3) ЖП, ЖФ, ЖИМ; богоильскъ (3) ЖИМ; богоизѣскъ, богоизѣкъ (2) ЖИМ, ПслКЕ; богоиздѣръ (1) СТ; богоиздѣстънъ (1) 1ПН; богоизжънъ (1) ПслИП; богоначалие (1) 1ПН; богоначальнъ (1) 1ПН; богонаставиенъ (1) ЖИМ; богоносънъ (2) ПслИП, ПК; богоотроковица (1) СТ; богоотъцъ (8) ЖП, ЖФ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслИП, 1ПН, ПК; богоописанънъ (2) ЖИР, ПК; богоплетенънъ (1) СТ; богоподражателънъ (1) 1ПН; богооставленънъ (1) ПслКЕ; богоѹѣданынъ (1) ЖФ; богоѹѣстьнъ (1) ПслКЕ; богоразоулие (10) ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслИП; богородителъница (1) СТ; богородица (21) ЖП, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслИП, 1ПН, СТ; богословие (1) 1ПН; богословокъ (1) ПслКЕ; богословъ (5) ЖИМ, ПА; богословъцъ (1) 1ПН; богоѹкица (1) ПслКЕ; богоѹгодъно (1) СТ; богоѹгодынъ (3) ЖП, ПслКЕ; богоѹраница (1) ПслКЕ; благочестивъ (1) ЖП; богоукашение (1) СТ; богоукаленънъ (3) ПА, СТ; божехристовынъ (1) ПслКЕ; бѹиесловити (1) 1ПН; вѣльгласъно (5) ЖФ, ЖИМ, ПслН, ПК; вѣльгласънъ (5) ЖИМ, ПслКЕ, ПслН, 1ПН, ПК; великомѣстънъ (1) ПслКЕ; великоменитъ (1) ПслКЕ; великолѣпънъ (2) ПслМВ, ПслН; великомѣжъникъ (1) ЖИМ; великочестънъ (1) ПслКЕ; велимѣжа (2) ЖП, ПслКЕ; велирѣчекати (1) ПслКЕ; велирѣчивъ (2) ЖИР, ПслКЕ; виноградъ (1) ПслИП; воевода (2) ЖП, ПслМВ; военодѣлъскъ (1) ПслМВ; военачальникъ (1) ПслКЕ; врѣтоградъ (4) ПслКЕ, ПслМВ, ПслН, ПслИП; вѣтороврачие (3) ПА; вѣтороврачънъ (1) ПА; вѣсокорвѣхъ (1) СТ; вѣсокопарынъ (3) ПслМВ, ПслИП; вѣседрѣжителъ (10) ЖИР, ЖФ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслН, 2ПН, СТ; вѣседрѣзъ (1) ЖИМ; вѣседоѹшевынъ (1) ПА; вѣседоѹшъно (12) ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслИП, ПК; вѣседоѹшънъ (1) ПслКЕ; вѣседоѹшънъ (5) ЖП, ЖФ, ПслМВ, ПслИП, ПК; вѣсекрасынъ (1) ЖП; вѣселкавъ (1) ЖИР; вѣселиостивъ (1) ЖИР; вѣселиынъ (2) ПслКЕ; вѣсеназирали (1) ЖП; вѣсенародынъ (3) ПслКЕ, 1ПН; вѣсенпорочынъ (2) ПслИП, СТ; вѣсеноѹиынъ (8) ЖИР, ЖФ, ЖП, ЖИМ, ПслКЕ; вѣсөржжество (1) ПслН; вѣсесващенънъ (1) ЖП; вѣспрошенъ (1) ПА; вѣспѣтъ (1) ПслН; вѣсесватъ (2) ПслМВ, 1ПН; вѣсесильнъ (6) ЖИР, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслИП, ПК; вѣсехвалынъ (7) ЖП, ЖИМ, ПслИП, ПК,

ПА, СТ; въсещарь (1) ПслКЕ; въсещедръ (2) ЖП, ПслКЕ; въсечьстънъ (13) ЖИР, ЖП, ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслЙП, ПК; въсѧвеликъ (1) ПслКЕ; дароносити (2) ПслМВ, СТ; дългожителънъ (1) ПслКЕ; дълголѣтънъ (1) ПслЙП; доврогласиънъ (2) ЖП, ПслЙП; довродѣтълъ (56) ЖИР, ЖП, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслН, ПслЙП, 1ПН, ПК, СТ; довродѣтълънъ (13) ЖИР, ЖП, ЖФ, ПслН, ПслЙП, СТ; довротворение (1) СТ; достодѣлъжно (1) ЖП; достоиновѣрънъ (1) ЖИМ; достоинолѣпънъ (1) ПслКЕ; достоинолѣпънѣ (1) ЖФ; достоинослышателънъ (1) ЖИМ; достолѣпънъ (1) ЖИМ; достолѣпънѣ (1) ЖФ; достохвалинъ (1) ЖП; доушажпользеваими (1) ЖИР; доушетълѣнънъ (5) ЖИМ, ПслЙП, 2ПН; дъванадесатепрѣстольнъ (1) ПслКЕ; дъкоенврачие (4) ПА; дъкоенврачънъ (15) ПА; дъкоенеженьцъ (2) ПА; живодавъцъ (2) ПслКЕ; живоносынъ (7) ЖП, ЖФ, ПслКЕ, ПслН; живописовати (2) ЖП, ПслЙП; животворивъ (2) ПслКЕ; животворити (11) ЖП, ЖИМ, ПслКЕ, ПслН, ПслЙП; житодавъцъ (1) ЖИМ; зѣлопользънъ (1) ЖП; законополагати (2) ЖИМ; законоположение (3) ЖИМ, ПК; законоположенъ (1) ПА; законоположити (4) ПслКЕ, ПслН, ПА, 1ПН; законоположъникъ (1) ЖИМ; златоуздынъ (1) ЖП; златоустъ (2) ЖИМ, ПК; златогавльнъ (1) СТ; знаменосыцъ (1) ПслКЕ; зъловѣсие (1) 1ПН; зъловѣсъноуими сѧ (1) ПслЙП; зъловѣсънъ (3) ПслЙП; зълокъзънъ (3) ПслКЕ, ПслЙП; зъломждрине (1) ПслКЕ; зълонракънъ (3) ПслМВ, 1ПН; зълоничальнъ (1) ЖФ; зълославие (2) ЖИМ, ПслЙП; зълославънъ (9) ЖИМ, ПслКЕ, ПслЙП, ПК; зълосмрадие (1) ЖП; зълосмрадънъ (1) ЖП; зълострадание (7) ЖП, ЖФ, ПслН, ПслЙП, ПК, СТ; зълострадати (2) ЖП, ПК; зълочестивъ (3) ПслКЕ, ПслЙП; идолослоужителъ (1) ПслЙП; идолослоужителънъ (1) ПслЙП; исоусъхрист(т)окъ (3) ЖИМ, ПслКЕ; каминотворънъ (1) ПслЙП; колѣнопоклоненіе (4) ЖФ, ПК; колѣнопрѣклоненіе (5) ЖИР, ЖФ, ПК; колѣнопрѣклонънъ (1) ЖФ; крѣвопаница (1) ПслН; крѣвоточивъ (1) ПслКЕ; крѣстаобразъно (2) ЖИМ, ПК; крѣстаобразънъ (1) ПслКЕ; крѣстовогородичънъ (1) СТ; крѣстовидънъ (1) ПслКЕ; коупънолигыслънъ (1) 1ПН; ликостогание (3) ЖИМ, ПслН, ПслЙП; лихомъство (1) ПслКЕ; лицемѣрънъ (1) ЖИР; лицемѣрѣство (1) ПК; любодѣльнъ (2) ЖИР, ЖП; любомждрѣствокати (1) ПК; любомждрѣствокати сѧ (2) 1ПН; любопрѣдѣльнъстънъ (3) ПслМВ, ПслН, СТ; любопрѣвніе (4) ЖИМ, ПслКЕ, ПА; люботроудынѣ (1) ЖП; люботроудиими сѧ (5) ПслКЕ, 1ПН, ПК; любочестие (1) ПслН; любочадънъ (1) ЖП; любочадынѣ (1) ЖП; маловѣменънъ (1) ЖФ; малодоушине (2) ЖИР, ЖП; малодоушънъ (2) ПслКЕ, ПслН; малодоушествокати (1) ПслН; медоточинъ (2) ЖИР, ЖФ; междоусобънъ (2) ПслКЕ, 1ПН; милосрѣдие (2) ПслМВ, ПслН; милосрѣдовати (2) ЖФ; милосрѣдъ (1) ЖП; милосрѣдънъ (1) ЖИР; миродѣлъцъ (1) ЖИР; мѣноговожиене (1) 1ПН; мѣноговрачие (1) ПА; мѣноговрачънъ (3) ПА; мѣноголаголикъ (1) ПК; мѣногожелателънъ (3) ПслКЕ, ПслН; мѣногонеподовънъ (1) ЖИМ; мѣногоочитъ (1) 1ПН; голжакънъ (1) ПслМВ; мѣногонеподовънъ (1) ЖИМ; мѣногоочитъ (1) 1ПН;

мъногопернатъ (1) 1ПН; мъногоплодънъ (2) ПслН; мъногопытливъ (1) ПК; мъногоразличънъ (1) СТ; мъногострашънъ (1) ПслМВ; мъногохочулынъ (1) ПслИП; мъногоцѣнънъ (10) ЖИР, ЖП, ЖФ, ПслКЕ, ПслН; мъногочестънъ (1) ПслКЕ; мъногочестънѣ (3) ПслКЕ, ПслМВ, ПК; муроносица (1) ЖФ; муроположъница (1) ПслН; началообразънъ (2) 1ПН; начальнообразънъ (1) ЖИР; неблагословленъ (1) ПА; несъревюлювивъ (1) ПА; неудовѣшѣствънъ (1) ЖИР; неуражжкоположънъ (1) ЖИМ; низолѣгание (2) ЖП, ПК; нищепитание (1) СТ; овьщежителъ (1) ЖИМ; орженоносъцъ (1) ПслМВ; осмогогъ (1) ПслКЕ; отъцелюбъзънъ (1) ЖИМ; отъцелюбъзънъ (1) ЖИР; пакыгытие (1) ПслКЕ; пастыреначальникъ (1) ЖИМ; повѣдоносънъ (1) ПслКЕ; подкигоположъникъ (3) ПслН; подовострастънъ (2) ЖИР, ПслН; полуудънъвънъ (1) ПслКЕ; полуудънънъ (1) ПслКЕ; полуучощъ (1) ПслКЕ; полуучощъница (1) ПК; православие (1) ЖИМ; православънъ (22) ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслИП, 1ПН, ПК; православънѣ (1) ЖИМ; правъдословие (1) ПслН; правъдосаждие (1) ПслКЕ; празднословие (1) ЖФ; приснодѣка (2) ЖП, ЖФ; приснодѣкага (1) ПслКЕ; приснопомънилъ (2) ПслКЕ; приснопостижаемъ (1) 1ПН; присносажъ (2) ПслКЕ, СТ; присносажънъ (1) ПслКЕ, пръвобрачие (2) ПА; пръвобрачънъ (2) ПА; пръвовѣчънъ (1) СТ; пръводѣкводѣльникъ (1) ПслКЕ; пръводѣиствънъ (1) 1ПН; пръвозданънъ (1) 1ПН; пръвомжчъникъ (1) ЖИМ; пръвомжчъница (1) ПслМВ; пръвообразънъ (1) ЖП; пръвопрестольникъ (4) ЖИР, ЖП, ЖИМ, ПслИП; прѣдитеча (1) ПК; прѣждѣоуготовити сѧ (1) ЖИМ; прѣлюбодѣви (2) 1ПН; поустынѣлювънъ (1) ПслИП; поустынѣножителъ (1) ЖИР; поустынѣножителъница (3) ЖП, ЖФ, ПслИП; пѣснословие (1) ЖФ; пѣтъшкетковати (1) ПслИП; равъноапостолъ (1) ПслКЕ; равъноапостольнъ (2) ПслКЕ; равънокожиє (1) ЖФ; равъножителъ (1) ПслИП; равъноименънъ (1) ПслКЕ; равънообразънъ (1) ПслКЕ; равъночинънъ (1) 1ПН; равъночисънъ (1) ПслН; радостотворънъ (1) ПслИП; рѣководителъ (1) ЖИМ; рѣководствовати (1) ЖП; рѣкоположънъ (1) ЖИМ; рѣкопъсание (1) ПслН; рѣкоткорѣние (1) ПслИП; рѣкоткорѣнъ (3) ПслИП; самовидъцъ (1) ЖИМ; самовластино (4) ПслКЕ, 1ПН; самовластьнъ (4) ПслКЕ, 1ПН; самодвижънѣ (1) 1ПН; самодръжки (1) ЖП; самодръжкъцъ (6) ЖИР, ЖП, ПслН, ПслКЕ; самодѣтельница (1) СТ; самопроизвольнъ (1) 1ПН; самохотънѣ (1) ПслКЕ; самохѣтърствовати (1) ЖИМ; самочиние (1) 1ПН; самочинънъ (1) ПК; скѣтоносънъ (4) ПслКЕ, ПслН, СТ; сващенънодѣиство (1) ЖИМ; сващенънодѣистковати (2) 2ПН; сващенънозърѣніе (1) ПслКЕ; сващенъноинокъ (1) 1ПН; сващенъноначалие (3) 1ПН; сващенъносъвѣшителъ (1) 1ПН; слакословити (4) ЖП, ЖФ, 1ПН, СТ; слакословие (10) ЖИР, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслИП, ПК; сладострастие (1) 2ПН; слѹжъводѣистковати (2) 1ПН; слѹжъвоначальствие (1) 1ПН; ст҃фѣдовѣчънъ (1) ЖФ; страстотрѣпица (5) ПслН; страстотрѣпъцъ (2) ПслМВ, ПслН; ст҃рмоглавъ (1) ПслИП; союсловие (1) 1ПН; ст҃мрѣтоносънъ (3)

ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ; съприсноожънъ (2) ПслКЕ, ПслН; съиноположение (1) ПслИП; трибрачие (2) ПА; тридънъвъновати (1) ПслН; трисватъ (4) ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ, ПК; тричъстънъ (1) 1ПН; троеврачите са (1) ПА; троеврачие (2) ПА; троеврачънъ (4) ПА; тръокаганънъ (1) ПслКЕ; тръсватъ (2) ПслКЕ; тръблаженъ (2) ПслКЕ, СТ; тръвеликъ (1) ПслН; тъщегласие (1) ЖИМ; тъзиоменитъ (4) ПслКЕ, СТ; тъзиоменитънъ (1) ПслКЕ; тънъкочъстънъ (2) ЖИМ, ПК; озаконоположити (2) ПслКЕ; оумоврѣдънъ (1) ЖФ; христоименитъ (2) ПслМВ, ПслН; христолюбивъ (3) ЖИР, ЖП; христолюбъцъ (1) ЖП; цѣломѣдре (6) ЖФ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслН, ПК; цѣломѣдръ (4) ПслКЕ, ПслМВ, ПслН; цѣломѣдръно (1) ЖФ; цѣломѣдрънъ (5) ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ; чародѣгание (2) ПслКЕ; четкородесатъница (1) ПслКЕ; четврѣногъ (1) ЖФ; чистѣльниънъ (1) ПслИП; човѣколюбивъ (3) ЖП, ПслН, ПслИП; човѣколюбие (7) ЖП, ЖФ, ЖИМ, ПслКЕ, ПслМВ, ПслН; човѣколюбънъ (1) ПА; човѣколюбъцъ (3) ЖП, ПслН, СТ; чѹкоовыадение (2) ПслН, ПК; чѹдодѣиствие (1) ЖИМ; чѹдодѣиствокати (1) ПслКЕ; чѹдотворъцъ (2) ПслКЕ; чьстнословие (1) ПслКЕ; чадолюбивъ (2) ЖП, ЖИМ; чадоуѓвици (1) ЖИР; шестожгънъ (1) ПК; гаснословити (1) ЖИМ; юдиноврачънъ (3) ПА; юдиновидънъ (1) 1ПН; юдиногласъно (2) ПслКЕ; юдиногласънъ (1) ПслКЕ; юдиноградъникъ (1) ПслИП; юдинодвижънъ (2) 1ПН; юдинодоушъно (2) ЖФ, ЖИМ; юдинодоушънъ (1) ПслКЕ; юдинодышали (1) ПслКЕ; юдиноменитъ (1) ПслКЕ; юдинокровъникъ (1) ПслИП; юдиномъслие (5) ЖФ, ПслКЕ; юдиномъслъно (1) ЖИР; юдиномъслънъ (1) ПслКЕ; юдиномъслънъ (1) ПслКЕ; юдиномѣдрънъ (1) ПслКЕ; юдинонравънъ (1) ПА; юдинообразънъ (1) ПслКЕ; юдиноплеменънъ (1) ЖИР; юдинородънъ (6) ЖП, ЖФ, ПслКЕ, ПслИП; юдиносжънъ (4) ЖИМ, ПслКЕ, ПслИП; юдиночинънъ (2) 1ПН, ПА.

Данните от статистическия анализ показват, че в произведенията на Патриарх Евтимий са засвидетелствани 430 сложни думи, от които 144 съществителни, 199 прилагателни, 33 глагола, (19 причастия), 35 наречия. Като цяло тези думи се използват в текстовете 1175 пъти. В книгата на И. Харалампиев в раздела за лексиката е представен списък на сложните думи в творбите на Патриарх Евтимий (Харалампиев 1990:142—145). Има известни разлики в цифрите в сравнение с нашето изследване, които вероятно се дължат на факта, че авторът включва в наблюденията както оригинални, така и преводни произведения (Харалампиев 1990: 142), а и на смяната на основните преписи на авторските текстове. От всичките *composita* 46 са абсолютни *hares legomena* по отношение на лексиката на класическите старобългарски паметници (CC, CP, SJS), както и на следните старобългарски и среднобългарски паметници: Йоан Екзарх (Aitzetmüller 1975, Sadnik 1983), Климент Охридски (Христова 1994), Презвитер Козма (Давидов 1976), Ефрем Сирин (Paraenesis 1990), Григорий

Богослов (Спасова 1999: 143–166), Изборника от 1073 г. (Изборник 1993), Историческата палея (Станков 1994), Юдейската война на Йосиф Флавий (Флавий 2004), словата на Авва Доротей (Димитров 2004), Книгата на 12-те пророци (Златанова 1998), Манасиевата хроника (Манасиева хроника 1988), Петър Черноризец (Павлова 1994), житието на Ромил Видински (Цибранска, Карамфилова 2007), евхологични текстове (Тончева 1998), тълкованията на Псевдо-Атанасий Александрийски към Псалтира (Карачорова 2007), книгата на пророк Иезекиил (Илиева 2006), Григорий Цамблак (Спасова 1999). В съпоставките са използвани и други лексикографски източници — Срезн., Микл. и Дан.

Хапаксите и редките *composita* са представени в речникови статии със следната структура: 1. заглавна дума, нормализирана според принципите, възприети в СР и СС, 2. определяне на лексико-семантичния клас на думата, 3. в кръгли скоби се отбележва фреквентността, 4. значение на сложната дума, 5. илюстративен материал — дава се думата в контекст, след което се посочва съкращението на текста, в който се среща и страницата, 6. словообразувателни синоними или сродни думи, ако има такива (при редките сложни думи се посочват речниците, в които се срещат).

Нарах *legomena*:

благорасаждали прич.-прил. (1) Който разсъждава, мисли правилно. и своею. коеноуждо именю именемою свойство гав' наль благорасаждашоу. и о коенжко ю именоуемый. въсъко нѣкъмы изрѣдныиъ свойствомъ благочестивъ зрию ѿцъ оубо. въ свойство ѿцъ ПслИП 141а. Срезн. благорасаждиви.

благостьчетанънъ прил. (1) Здраво съединен, при който елементите са добре свързани помежду си. възмѣтъи и поеть. дховнаа съпроуѓа. лѣствица на нѣса възводені ... веонга благостьчетаннаа ПК 722а.

богоплетенънъ прил. (1) Съчинен, съставен от Бога, вдъхновен от Бога. тѣмъ же съ пастири въгоплетеню пѣ томъ принесемъ СТ 4. Микл. богоплетенъ

късоковръхъ прил. (1) Висок (за дърво), високовръх. дрѣко вънстиноу гави се кисоковръхое плоды добродѣтелъными испльнено СТ 4.

въстаназирали прич.-прил. (1) Всевиждащ, който вижда всичко. ктш изречетъ. низшлѣганиа же и томленіа въсегдашина кто скаже. не въ вѣкаше талио иногош когш съматрѣти та могжаго, тъчкъ иже въсѣназиражшее око ЖП 77а.

въсмвеликъ прил. (1) Най-велик. въсмвеликыи въ црѣ и вѣтвнии кшнstantинъ създа цркви ... по ины различни лѣстви ПслKE 145а. Микл. въсекеликъ

достодлъжно нареч. (1) По достойнство, както подобава. сїа оукш сицеваа съдѣважчи наль на кшторшеждо врѣма, и мы къ неи притецѣмъ оусрѣдно. и ради тшлики благодѣланіи дшестшдлъжно тж почтѣмъ ЖП 75а.

доушпопъзочували прич.-прил. (1) Който е полезен за душата. еже о вещестъви и текажои пиши тъблесни и въсегда творити намъ промышлене тако множаше намъ въдмчи тъшане, паче же и въще либрти тж прѣмати къ пиши поплъзажим съ. о невещестъви же и неистъшили и душпопъзочи и вынж прѣвыважши, ни же малъ попечени творити. гладеиъ вжтъвныиъ скож душа тажши прѣзираше ЖИР 93б. Срезн. и Микл. доушпопъзъныи.

дъванадесатепрѣстолъ прил. (1) Дванадесетопрестолен. четыре же днень пътъ пошёши грѣ тїверїадски постнже и либсто дванадесатепрѣстолное сице обычнѣ зокомо ПслКЕ 153б.

дъкоєврачие същ. (5) Повторно встъпане в брак, второбрачие. оуко затвори се двоеврачю тако да не на швещи трапезѣ гасть съ ними сщенни. прѣвъзбраниено въсако оврѣте се еже не вывати тогда причешеню вжтъвныиъ тайнъ ПА 727б; еже же и стѣшишаго фешдора. игоумена стогдйискаго и исповѣдника въ срѣдьоу привести ноужка. къ навѣратгю презвитероу о двоеврачии и троеврачии пишоуша сице ПА 728а; двоеврачие оукш въспрошенно бы таъкъ тако ѿ сщеннаго апла и его ради ѿ хѣ ПА 728а; показа се оукш ѿ повелѣвныхъ. тако по съгрѣщенемъ выкъ двоеврачие. да прѣмлюст запрѣщене ПА 728а; сице оукш двоеврачие прошено выти да разоумѣт се. и да знает се имѣти вторѣствояща ѿ прѣвояврачіа. а да не везслокеснѣ прѣваго брака ищеть оправданія. также погоушиль есть ПА 729а.

дъкоєврачъ прил. (12) Като същ. Този, който встъпва за втори път в брак; второженец. оукарают въ насъ како не оставляемъ вѣнчавати се двоеврачныи и троеврачныи. и въ и многогбрачныи. и ради сего нѣвлени прѣвывалоть. и блуднически належеть ПА 726б; и великии и вжтъвныи касиїе на дѣлѣ либѣ гլѣть двоеврачномъ ѿлоученю вжтъвныи тайнъ ПА 727а; въ истиноу во зѣлное раздрѣшене правилашъ. паче же и енглию не двоеврачные нїна и троеврачные. и въ блудники вѣнчавати се ѿ сщенникъ сътвори ПА 729а. SJS дъкоєженъцъ, дъкоєврачъ.

житодавъцъ същ. (1) Житодавец — за библейский Йосиф, който през 7-те гладни години раздава жито в Египет (Битие 42—43). сице ѿш втшрыи ишенфъ житодакецъ сконъ ченникъ тако показа съ ЖИМ 130б.

златотавленъ прич.-прил. (1) Ценен като злато, драгоценен. стльпъ златотавленъ таъ се цркви вѣрны СТ 8.

зъловѣсьноуали съ прич.-прил. (1) Този, който действа като обхванат от зъл бяс. и авѣ призвавъ стѣшишаго германа патріарха. и весь иже съ нимъ сщенниши причьть, многохѹлъи изрѣ глы ... тако же оуко зловѣсьноуаша съ того видѣ стѣшишаго патріархъ германъ, не сътрѣвѣ того тако на мнозѣ хѹлти ЖИМ 134а. Срезн. зъловѣсьокъ, зъловѣсьни, Микл. зловѣсие, зловѣсование, зловѣсокъ, зловѣсникъ, зловѣсни, СР, СС зъловѣсни.

зъломиждрие същ. (1) Лоши, зли помисли; зломислие. арїе въ алемандрии на ѫа възвѣсти съ. и свое зломиждрие въсѣмъ гавленно сътвори ПслКЕ 145а.

каминотворънъ прил. (1) каминотворъната хытростъ. Каменоделски занаят, каменodelство. съ оубо зловѣсеный юнь съи и еже, каминотворижа проходжаще хытростъ ПслЛП 1416.

люботроуди съ прич.-прил. (5) Който обича да се труди глѣет^h въ стын и великин васнїе въ єдино ѩ своиъ словесъ. еже аще кто люботроуде се. обрещѣ ПК 725а. // Като същ. Трудолюбивият и таковы цѣкыя почестн злата же и сребра и каменій чистны. въ бжѣтвны писанъ люботроуди съ обрашетъ. нали же о съ врѣмѧ не подаетъ сказоватъ подобноу ПслКЕ 158б; иже люботроуден се обрещетъ въ бжѣтвны писанішъ ПслКЕ 162б; и на таковаа мнѡга обрещетъ люботроуден се 1ПН 720а; о семъ тѣн^h почестнѣ пишеть. се же люботроуден се. мнѡго оусѣствокавъ обрещетъ ПК 723б. Срезн. люботроудиis laboris amor, Микл. люботроудиis, люботроудъникъ, люботроудънъ.

мъноговрачънъ прил. (3) Като същ. мъноговрачънъис м. мн. Тези, които имат няколко брака. и како прїндочът къ съпрежению. по члкшънъ ключниомуу како двоеврачън и троеврачън и мнѡговрачън ПА 729а; оукараївъ нась како не оставляемъ вън^hчаватъ се двоеврачънъ и троеврачънъ нъ и мнѡговрачънъ ПА 726б; рече въ. о троеврачън^h же и мнѡговрачънъ тожде рѣше ѩцн. еже и о двоеврачънъ. лѣтъ оубо на двоеврачные. на ины же дѣ ПА 728б. Микл. и SJS мъноговрачие. Срезн. мъногоженитънъ.

мъногожелательнъ прил. (3) Многожелан, който се очаква с нетърпение, многоочекван. благочестнѣншн цѣю iwanne шиншмане ... иже на сїе на понуднѣн слово. сїе ти многожелательное скровище ПслКЕ 162б; и лѣтвъ и оуслыша и дарова тѣмъ многожелательное чадо женскыи полъ ПслН 289а; она же сїа назѣстно вѣды. тѣцаша съ по пѣниш въкестн тж цѣръ къ клѣтъ скож. и слышатъ многожелательныи жениховъ въ нен глаци гла ПслН 289б.

мъногонеподобънъ прил. (1) Който не живее според нормите на християнската вяра, нечестив. аще въш іаденскыи посты лже ѩ ба мъногешимъ покелѣнъи постынти съ възвраненъ выхълъ мнѡго паче мнѡгшнеподобныи языкъ ЖИМ 140б.

мъногопернатъ прил. (1) Който е с много крила (за серафимите). сїа бжѣтвни нашъ сїенностьврѣшитель, въ три ѩлоучи троичнаа оукрашенїа, и прѣвое оубо рече, еже о єзѣк соущеее присно. и вънимателное. томоу и прѣвѣкъ иныъ неходатайнѣстнѣ съединати се прѣдано. стѣшишее во прѣстолы. и мнѡгоочитые и мнѡгопернатые чины, хероукилы еврейскыи гласшли и серафиими именованы 1ПН 717а.

началообразънъ прил. (2) Като същ. м. ед. Първообраз, изначална същност (за Бога). аще таковыиъ дѣла движениј сководна поудетъ къ себѣ

пакъ възврачиши се, и себе известно увѣсть, такова юествї ю, и тако зрѧцлѣ и швразѣ ради своєе доброты къ начелошвразномѹ бльдоуши. къ истинѹ во въ семь ю реши опаснѣ въ бжтвнѣлы быти подшби, вънегда подражавати нѣкако нашен дши прѣвыше лежащее соущество 1ПН 720а.

начальнообразънъ прил. (1) Образополагаш, първообразен. аще мъчанїемъ блженнагш Іоанна житїе прѣшили виходъ, и не въсѣцѣмъ тъшанїемъ по възможномѹ написано такоже начальнообразънъ швразъ прѣблжили иже дшврыжъ желажшили и ревнаждшили дшвршдѣтѣли, на на и сице прѣжѣ ини пшази въсѧхдащи. обилнш вш подражанїе имающу ЖИР 93а.

неогржкоположенъ прич.-прил. (1) Неръкоположен, който не е приел ръкоположение според канона. также не оуржжкоположенъ дрхїерен. ниже нѣкштвримъ крщенїемъ или вециж или кръвїж осѣнь ихъ тако въ творите ЖИМ 140а.

отъцелюбъзнынъ прил. (2) 1. Който обича баща си, отцелюбив. аще ли и ю подшважиагш далече нѣгде останемъ, прѡстнть намъ блаженнаа она дша и въсѣкож сладостн испаѣннаа тако ющелюбъзнымъ члдшмъ ЖИМ 129б. 2. Като същ. отъцелюбъзнынъис м. мн. Отцелюбците. юже вш иже прѣжѣ на о немъ не хытре нѣкако и гржбѣ съпнаш, сїа мы по лѣпотѣ такоже ключнно есть всрѣдно съпогѣдати потъшахшм сѧ. нзвѣстно вѣдлиже тако также о ющн повѣсть, келнти обыче ющелюбъзне[ны] дшя ЖИР 94а.

прѣврачие същ. (1) Първи брак, прѣврачие. сїенника ... ю толи нѣвъзранаемоу быти ємоу гасти съ брачившиими се, такоже и съ прѣврачными. сице оувш двоеврачїе прощено быти да разоумѣтѣ се. и да знаетѣ се илѣти вторѣткоуоща ю прѣврачїа, а да не безсловеснѣ прѣвраго брака ищеть оправданїа, также погоушиль юсть ПА 729а; аз же онш Глю, тако въ лѣпотоу дѣсткоуощи честь не оврѣтаеть прѣврачїа дарь, понеже швои ти єдиночинни не обрѣтоше се, елма чистомѹ чистоу съчетати се достоинъ ПА 729а.

прѣврачнъ прил. (2) Като същ. прѣврачнъис м. мн. Първобрачните, встѣпилите в първи брак. въпрошенїе твоое о двоеврачныхъ вѣше. тако нѣвъзранено ю о съчетанишъ ихъ, оувш достоинъ ли кѣнчавати ихъ такоже прѣврачными, или ни ПА 728а; ю толи нѣвъзранаемоу быти ємоу гасти съ брачившиими се, такоже и съ прѣврачными ПА 729а.

прѣждеоуготовити сѧ глаг. (1) Подготвям се предварително. рѣмъ къ нему. тако лѣпо вѣ прѣждевготовити сѧ сї по повелѣнїи спсвк ЖИМ 139б.

пустынножителъница същ. (3) Отшелница, живееща в пустинята. хва краснаа нѣвѣстѡ. чистаа гшлжице позлащеннаа стмъ дхомъ. дѣстъвнаа похвалш. пустынножителънице. агглашъ съвсѣднице дшвршдѣтѣлнии рио ЖП 81а; искрѣнка хва рако. довршдѣлнии доле. дха стго жилище. пустынножителънице. мждрнхъ дѣвъ съжителънице. ісова нѣвѣсто ЖФ 203а; и ѿанна рылскыхъ пустынн

жителъ. и прпѣнжал параскеви. и цѣтковавшжа зде и нѣ въ влажемъ црѣкоужижка феофано. фїлѡѳеш поустыножителници, и въсѣ коупно стѣхъ ПслІП 149б. Микл. поустыножителъ.

равъножителъ същ. (1) Съжител. подвигни на лѣтвѣ иже днѣ праздночелаго ѿцѣа гако да въ молвѣ подвигнетъ въсѧ свою съсѣды и другы. шкѹстныя. гако единноградинки. гако "швецинки. гако равъножитела. гако другы ПслІП 149б.

равъномненъ прил. (1) Едноименен, който носи същото име. вѣтвеною оубвѣштаниоу о блгочестїи и о црквиши оупражнѣвши съ веци. вѣсованїа равъномненнии дрїе въ алѣандри на Ѹа възбѣси сѧ. и свое зломѣдрие въсѣмъ тавленно сътвори ПслКЕ 145а. Микл. равъномнение, равъномнокательни.

равъночинъ прил. (1) Равен по чин, равнопоставен. самовласты же сице тѣхъ оставляютъ. не ѿ кѣкотораго поноуждаены равъночинна, и въ вѣтвѣнаго осіанїа и мановенїа 1ПН 717а.

самодѣтельница същ. (1) Извѣршителка. вогатъство свое расточила юси. тѣмже чудесемъ многими самодѣтельница вѣ СТ 2. Вж. Срезн. самодѣтель 'имущество, собственост'.

самопроизвольнъ прил. (1) Като същ. самопроизвольно ср. ед. Самостоятелното; това, което съществува само, отдельно. се чинъ ... и мыслънѣши. и паче же простѣши. ѿсѹду во ё множе разѹмѣти самопроизволное тѣхъ 1ПН 718б.

самохътъствовати глаг. (1) Направя сам, постигна. слѣка ѿвѣ настожиїа жизнъ, иж вѣсъмътїе вѣсъмъ сладости слѣчиши. и вѣстъ самохътъствовати члчествъ образомъ иккотвримъ чудными и усводвати, и къ влажномъ ѿсилати вѣкъ ЖИМ 129а.

слѹжъвоначалъстви същ. (1) Управляваната от Бог небесна йерархия; службоначалство. единномъ озвѣстно тѣхъ вѣдѣти рекоу вѣтвеноу тѣхъ слѹжъвоначалъствїю 1ПН 717а. Микл. слѹжъвоначалие, слѹжъвоначалникъ.

трибрачие същ. (1) Трети брак. и приносї се слово ѿ днїи блгочѣстника го кѡнѣстанѣтина оудрѣжати овѣчата двоеврачныи вѣнѣчавати ѿ иже на немъ трибрачїа, елма се не вѣше въ иже прѣже его лѣтїе ПА 728а. Микл. трибрачнъ.

троеврачити сѧ глаг. (1) Женя се за трети път. се везлиѣстно и слѣшно ли тавлати сѧ. дадимъ же и троеврачити се, и где положи се вѣнѣцъ, на роуциѣ или на колѣнѣ ПА 729а.

чистѣльничънъ прил. (1) Ясно слѣнчев. иж тако высокопарнии ѿрли чистѣльничъи съзвѣздитъ лоучъ и выструѣ и неоуклониѣ того зратъ свѣтъ ПслІП 137б.

гаснословити глаг. (1) Ясно наричам, открыто посочвам някого като някакъв. что сега гла гаснѣнише глаждагш. исповѣдѫщ тѣ ѿсѣ и зелил.

не тъчей въ зде га нѣси, иж и земин тогоже га быти яснославитъ ЖИМ 133а.

єдиноградъникъ същ. (1) Съгражданин. подвигни на мѣтвѣ иже днѣ празноуменаго юза, тако да въ молбѣ подвигнѣть въса своя съсѣды и дроуги. ѿкъстъны. тако єдиноградники. тако съшвешикы. тако ракножитела ПслИП 149б.

єдинодышли прич.-прил. (1) Който проявява единодушие. на силенъ же тога посилахъ врани, єда како тамо оубыенъ въвъ. ти порока ѿвѣгнижть, въсѣ въ вшинствънаа множъства. єдинодышюще съ кинстатиномъ въшъ ПслКЕ 137б.

єиночинъ прил. (2) Равнопоставен, равночинен. азъ же онъ глю, тако въ лѣпотоу дѣствовующиа честь не обрѣтаеть прѣкврачіа даръ, понеже ѿко ти єиночинни не обрѣтоше се, емъ чистомоу чистоу съчетати се достоинъ ПА 729а; троичное во сиихъ оукрашеніе, тако єдино и єиночинно и въ истиноу прѣкое сѣленноначелїе, славни нашъ рече вѣка ПН 717а.

Въчиненията на Патриарх Евтимий се срещат и редки composita, известни с единични употреби от лексикографските източници:

благочъсть същ. (2) Благочестие. моли сѧ оубо прѣо наѣ своемъ стадѣ, еже мирно скончати нашъ жикотъ въ благочести и правдѣ ЖФ 203б; тѣмѣ оукъ єгда повѣдаемъ житія иже въ благочести скончавшіи сѧ, славимъ прѣкъе вѣкъ рабвъкъ ПслМВ 97а, Микл.

богородительница същ. (1) Майката на Иисус Христос, Богородица. bogородителница къ градоу виолеиоу привликаетъ се СТ 2, Микл.

въисокопарънъ прил. (3) Който лети високо (за орел), високолетящ. миҳалилъ слакнии квохода. изрѣднии храбрникъ ... гражданинъ вышнѣго іерима. въисокопарънъ шрелъ ПслМВ 93а; иж тако въисокопарнии шрли чистѣлнчныи съзърцажътъ лоучъ. и выструѣ и неоуклониѣ тога зрятъ съѣтъ ПслИП 137б; никојеке ли слово довѣрѣтъ къ похвалѣ иже ѿ ба извраниаго. агглюниъ єдинокровника. стѣмыъ съжителѣ. апѣлоиъ равнаго. ... пастырѣ истиннаго. врѣтшгра ибнаго цѣкъ. шрла въисокопарнаго. Ѿка виншграда ПслИП 149б, Микл. и въисокопарникъ. Срезн. въисокопарнии ‘надменен’, въисокопарѣство ‘надменност’.

достоиновѣрънъ прил. (1) Достоверен. и не рече, въ иѣкъиѣ вѣрокали висте ишүсев, иж просто тогъ достоиновѣрное проповѣда ЖИМ 136а. СР, СС, SJS.

доуշетълѣнънъ прил. (3) 1. Душегубен, който погубва душата. гдѣ пакъ въпрашаш вѣ изобрѣтосте душетлѣннїя сѧ газвѣ. є глати тако дреини законъ ѿ лжкаваагъ вѣше ЖИМ 134а; прѣстанн ѿ таковаго душетлѣннаго мждрованїа. и не ѿемин бжжл неуѣстж цѣкъе оутварь ПслИП 143б. 2. Като същ. доуշетълѣнъна ж. сд. Душепагуба, пагуба за душата. аще ли въ малакїя

въпаднѣ прѣждѣ прѣлатѣл сщеническа. не вѣды. что є и тако възвранїе его не прѣнти въ сщеничество. или по неразумію или ѿ иного доушетаѣнина сему научи сѧ. и є члкъ или мѣдрь или благоговѣнъ или и оба. запрѣщеніе оубо прѣемати прѣвѣе. пото же сподобливати же сѧ сщеничество 2ПН 223. Микл. доушетливъ, доушетлителъ, доушетълителница.

ликостотание същ. (2) Общност, соим. и рака мищен твихъ не вскажды искѣкаетъ строж исцѣленій различныихъ, иже и нашъ украсаєтъ прѣстолъ, и къ ревности на поширесть мншгый ти подвигъ. не ѿ ѿ члсти подвизалъ сѧ еси, иже даже дѣ кръве, и без кръви. сказал сѧ еси мищеникъ. тѣмже никъ съ аггелскими въдворѣши сѧ ликостотаніи, наслаждад сѧ несытиш ЖИМ 1456; сему блаженствоу и мнца спбки сѧ, и ликъствоужди прѣстоитъ своею багтлю. съ ликъти прѣкъ. апъ. мнкъ. и просто речи, съ въсѣми ликостотаніи стхъ, въсприемлахи почести вышинго званія ПслН 300б. Срезн., Микл.

мънгоочитъ прил. (1) Който е с много очи (за херувимите). сѧ вѣжествни нашъ сщенностъвръшителъ, въ три ѿлоучи троичнаа оукрашеніа, и прѣвое оубо рече, еже о єзѣк соущее присно. и кънимателное. томоу и прѣвѣ иныхъ неходатаистъвнѣ съединати се прѣдано. стѣшишко прѣстолы. и мншгоочитые и мншгопернатые чины, херувімы евреенскымъ гласомъ и серафімы именованы 1ПН 717а, Срезн. СР, СС, SJS.

мънгоочулъ прил. (1) Който съдѣржа много хули, ругателен. и леїе призвавъ стѣнишаго германа патріарха. и весь иже съ инымъ сщеничншн причъть. мншгоочулъ изрѣ глы. немало же и прѣвѣ вывшал црж же и патріархы оуннчине ПслП 142а. SJS.

мироположъница същ. (1) Една от жените-мироносици, които занасят миро на гроба на Иисус Христос (Мк 16). недѣлѣ въ мнца прѣхвалнаа. хѣ оуневѣщеннаа дка. нескрѣннаа голубица. вѣктъни домъ. доврѣдѣтълии хранило. чиста агница. таинаа мироположница. лѣстовица баггликаа ПслН 288б.

подвигоположъникъ същ. (3) Вдѣхновител на духовен подвиг (за Бог). сїж трапезъ земле, веселѣхъ сѧ аггли. и ликъствоуждъ члци. стрѣтотръпици рауждъ сѧ. едини же печалоуждъ, вѣсюке. земле нефрѣгшмы сѧ и ѿ въсѣ наружаемы. и мнѣки вѣнчаемы и почести приемляшъ ѿ прѣваго подвигоположника влкъ. самъ въ свѣтока речъ. иде же если азъ, тоу и слоуга ми вѣдѣть ПслН 286б; стрѣтотръпица же мѣжъское въсприемши мѣдроканіе. и естъстка немощное вѣдждцихъ багъ надеждѣл въжилииши, на нбо счи свои възведши, багодарестъвнамъ гласы своему подвигоположнику приношаše глащи ПслН 296а; багодаря та съдѣтелѣ въсѣхъ ба, елиже швржчихъ ѿ младенства сѧ чистъ тебѣ прѣдѣставити и непорочнѣ истинни женише. и моего жителстка подвигоположниче хѣ. тебе въ вѣжделѣвши, еже с тебѣ мнїа сего швржчихъ сѧ на сълїт⁴ ПслН 298б. Срезн., Микл.

присънопольнилигъ прич.-прил. (2) Незабравим, винаги споменаем. вѣршваајж же и вѣчъстъныи крѣть и оуѓрѣдно цѣлшваајж и покланѣжше сѧ. и кѡнстантина пріополинимаго побѣдителѣ славаще ПслКЕ соев; въ рилѣ же толиѹ сѫщ, великожа тамо полатж разори ржкама пріополиними съ кѡнстантињ ПслКЕ 1446. Срезн., Микл.

поустынъножителъ същ. (1) Отшелник в пустинята, пустинножител. вѣсечъстнолиѹ ѿцѹ іѡаннѹ поустынъножителю, петрѹ цѹрь. слыша твоєа дшж вѣглюбныи нравъ и пустынное вѣселенїе, и невещестъвное агглкше прѣбыванїе. вѣкѹпѣ же и еже ѿ мира конечное удаленїе ЖИР 100б, Дан., Микл. поустынъножителъ.

равночисльнъ прил. (1) Равен, приличен, равнопоставен. хѣ ... еже о тебѣ мнѧ сего ѿбржих сѧ на съмѣт⁴, иже даждъ ми ради сего богатно вѣзмъздїе. ... и покажи мѧ мѣдрыимъ дѣамъ хѣ ми равночисльнѹ, съвъвода мѧ съ ними въ нѣтленныи чрътогъ цѣтвїа твоего ПслН 298б. Срезн. равночисльнѹи 'равен по числу', Микл.

самовидыцъ същ. (1) Очевидец, свидетел. ѿвѣща іарюонъ. дшврѣк тако вѣсполѣнїсте ѿ съвѣрныхъ цѣкке наченше. съвѣрнаа геш цѣкки дшврѣк прѣемши ѿ самовидецъ слова ст҃хъ апль, доврѣк уставлenna и прѣданна, непоколѣблено даже до нїчѣ дрѹжї ЖИМ 137б. Срезн., Микл., Дан., СС, СР, SJS.

свѧщенъносъвръшитель същ. (1) Свѣщеноносъвръшител [за Бог, който е създател, творец на небесната йерархия]. сїа вѣжтвныи нашъ свѧщенъносъвръшитель. въ трн ѿлоучи трончнаа оуѓрашенїа. и прѣвое оуѓо рече. еже о бѣтѣ соущее присено. и вѣннмателное 1ПН 717а. Микл. свѧщенъносъвръшитель.

стѣмоглавъ нареч. (1) С главата надолу. кто зря прѣтыл спосовы стѣти .... прѣчеково оуѓекновенїе. мнѣчкала заклениїа .... окомоу главж ѿсѣкаемж. окомъ же тѣло вѣсе съдраблѣено. ового же въ кѡнови врѣща. дроугаго же стѣмоглавъ обѣшена. иного же съ кожеж одираема ПслИП 145б. Срезн., Микл., Дан., СС, СР, SJS.

стыноположение същ. (1) Синовност, синовни чувства. и въ единъ тѣчиж стѣни оутѣшителныи дхъ, имже знаменали выхшмъ въ днѣ избавленїа. дхъ истинныи. дхъ сноположенїа о нелїже звѣсень авка ѿцѹ ПслИП 140б. Срезн., Микл., Спасова 1999 стыноположение 'осиновяване'.

тридѣневнокавати глаг. (1) Прекарвам три дни. и даже до крѣта и съмѣти сѧ слѣбrikша. и за рабы вѣкоушьша съмѣтъ. и въ гробѣ тридѣневнокаваша. и вѣскра въ слакѣ ПслН 286а, Срезн.

трѣвеликъ прил. (1) Трижди велик. стаа гла. что сѫтъ имена богомъ твой. сѫди је. асклипії. єсли трѣвеликъи. и апшонъ ... и прѡчий по јадоу ПслН 292б.

тъщегласие същ. (1) Празни слова, пустословие. прѣлежати же заповѣдемъ гнѣмъ, и православныиъ послѣдовати велѣнішъ. нечестивы же ереси и тѣ тъщегласія удалѣти ^ж ЖИМ 131б. Срезн. тъщегласъни, Микл.

чародѣяніе същ. (2) Чародейство. он же сїа слышавъ. на чародѣянія и вълхвванія надѣя сѧ, множество много и тѣ въя подвиже, готова єго въ ръкоу свою непрошукано искъти, крѣпко спѣчи сѧ на нь ПслКЕ 142а. Срезн., Микл., СС, СР, SJS.

чоудодѣиствие същ. (1) Извѣршване на чудо; действие, изразяващо чудо; чудодействие. въсѣкъ във дѣяніе и чудодѣиствіе хъво, велики ^є и чюно. и вѣтъвиш. иж въсѣхъ ^є честинѣнши жицетворащи крѣть ЖИМ 134б. Срезн. чудодѣяніе, Микл., Дан. чоудодѣиство.

чадоубийница същ. (1) Лице, убило детето си; чедоубиец. и глагътъ енъ сицевъ глы ... юшани ^є твои врѣ. ноцикъ въ тѣ само прншѣ и твои отроча възели, илѣ тѡ въ севе. еже аще не въ скорѣ шѣ възлемеш, звѣремъ тѣ слакаа въдѣ сънѣдѣ. обрѣши же сѧ и чадоубиницъ не съ въръдѣли възыскавъ то ЖИР 96а. Микл. чадоубийство, чадоубийница.

единоименитъ прил. (1) Едноименен. и поити съ мѣнож въ единоименити миѣ грѣ и обновити и егоже въ имѧ свое създѣ ПслКЕ 148б. Микл.

единолигыслънѣ нареч. (1) Единодушно. великии оубо константина зря окрѣсть сеke ѡѣцъский ликъ ... въсѣ свилино тѣмъ подавалъ также на потуѣвъ. въсѣмъже лирида гшиашимъ и единомыслънѣ належжий. едини егупетстїи пакы начинаѫж раздшры въвести цркви и неоукротимъ враждѣ ПслКЕ 150б. Срезн., Микл. единомыслъно.

единообразънѣ нареч. (1) Еднакво. константина ... такоже блгозарозумѣнь крачъ ... прѣмѣдрѣ овши въ миръ и тишинѣ хотѧ привлѣти и цркви везлиѣтежи оустроити, написа овшимъ единообразънѣ. тако да не ктѡ ѿ нѣ на дроугаго възнесѣ сѧ срѣмъ. и распреѣ и мѣтка бес конца вѣдѣть ПслКЕ 145б. Срезн. единообразъни, Микл.

Сложните думи у Евтимий са двукоренни с едно изключение — думата прѣкодѣвъдѣльникъ ПслКЕ. Това е характерна особеност за езика на всички търновски книжовници, както показва проучването на М. Тихова — в произведенията на Григорий Цамблак, Константин Костенечки и Йоасаф Бдински се срещат общо пет примера за трикоренни композита, като четири от тях са у Йоасаф Бдински — вогоблагодѣтънъ, воготъзиоменитъ, мѣноговлагомѣданънъ, мироблагожѣтельнъ, мѣниегромоименитъ (Кл. Костенечки, Тихова 1976: 39—40).

В засвидетелстваните в съчиненията на Патриарх Евтимий сложни думи се срещат 112 модела според първия компонент. От тях 68 не се срещат в КСП (Цейтлин 1986: 207—285, Давидов 1991). Такива са напр. върто-, жито-, камино-, колъко-, пастьрѣ-, праздъно-, слѹжъбо-. Понякога първият компонент в състава на сложната дума е префигиран. У Евтимий еднократно в тази позиция се среща префикс оу-: (не)оуржкоположити. Най-продуктивни като първи елементи на композита в разглежданите текстове са: благо- (68 лексеми), кого- (48 лексеми), въс- (25 лексеми), зъло- (14 лексеми), мъноко- (17 лексеми), любо- (11 лексеми), пръво- (10 лексеми), само- (13 лексеми), юдино- (23 лексеми). Останалите са представени с по-малко от 10 лексеми, а 57 от тях се срещат само в една лексема — напр. воже- — вожехистокънъ, вояс- — вояссловити, жито- — житодавъцъ, сръдо- — сръдованъчънъ, соус- — соуссловие, камино- — каминотворънъ. Тази констатация потвърждава наблюденията на Р. М. Цейтлин за класическите старобългарски паметници, както и на М. Тихова за споменатите автори от Търновската книжовна школа, че повечето от изследваните композита са употребени еднократно и имат ниска фреквентност (Тихова 1976, Цейтлин 1986). При анализа на първите компоненти на сложните думи у Патриарх Евтимий се открива и синонимия: благо-/добро-, въль-/въл-/, велико-, досто-/достоино-, склонено-/склонено-, начало-/началъно-, четворо-/четвъръ-, три-/трои-/, тръ-/. По източниците за съпоставителен материал не срещаха композита, образувани с първи компонент дъканадесъте- — дъканадесъте-прѣстолънъ. Много рядко в тази позиция се среща тънько- — тънько-честънъ, слѹжъбо- — слѹжъбодѣиствокати, слѹжъбоначало, слѹжъбоначальсткие, пастьрѣ- — пастьрѣначальникъ, лико- — ликостояние, гасно- — гаснословити.

Според начина на свързване на основите сложните думи се делят на:

1. Сложни думи, образувани без съединителна гласна. В тези случаи крайната гласна на първата основа изпълнява ролята на неистинска съединителна гласна. В съчиненията на Патриарх Евтимий такива са: благоглаголивъ, благодавъцъ, великочестънъ, зълонравънъ, полуунощи. Към тази група спадат и срастванията с първи неизменяем елемент наречие от типа мъногострашънъ, мъногоплодънъ.

2. Сложни думи, образувани със съединителна гласна. В разглежданите текстове такива са воясначальникъ, любочьстие, човѣколюбие.

От словообразувателно гледище словосложенията се класифицират на:

1. Безафиксни образувания: милосрѣдъ, въртоградъ, полуунощи.
2. Суфиксни образувания, създадени посредством афиксална деривация.

а) Наставки за образуване на сложни думи — наименования на отвлечени понятия:

- Наставка **-ије** : зълобѣсие, пръвокрачие, сващенънобрачие, юдиномыслие. Това е най-многобройната група — 46 от общо 145 съществителни имена-композита.
- Наставка **-није** (24) : законоположение, благоукашение, зълострандание, ржотворение.
- Наставка **-чество** (5) : благоговѣнство, лихомъство, късеврежъство, лицемѣрство.
- Наставка **-ество** (2) : слѹжъбоначальство.

б) Наставки за образуване на сложни думи — имена на деятели:

- Наставка **-тель** (8) : благодѣтель, въседъжителъ, идолослѹжителъ, поустынъножителъ, равъножителъ.
- Наставка **-ьцъ** (16) : благодавъцъ, воговидъцъ, богословъцъ, двоеженьцъ, житодавъцъ.
- Наставка **-икъ** (11) : великомъжченникъ, законоположъникъ, пастырѣначальникъ, подвигоположъникъ, юдинокровъникъ.
- Наставка **-ица** (9) : кръкопиица, мироносица, мироположъница, пръвомъженица, поустынъножителъница.

Най-често употребяваният адъективен суфикс е **-инъ** (168 прилагателни сложни имена от всичко 199) : ангелопѣпънъ, благодатънъ, въисокопарънъ, самовластънъ, юдинородънъ. В 12 случая сложното прилагателно е образувано с наставка **-икъ** : благоглаголикъ, благочистикъ, вѣрѣчникъ, въсемилостивъ, христолюбивъ. Само 5 пъти се среща наставката **-итъ** : великомъненитъ, мъногоочитъ, христоименитъ. Като прилагателни се употребяват и причастни форми.

В разглежданите текстове има и словообразувателни синоними : чловѣколюбънъ — чловѣколюбикъ, цѣломѣдръ — цѣломѣдрънъ, милосрѣдъ — милосрѣдънъ, слѹжъбоначальне — слѹжъбоначальство.

Според Р. М. Цейтлин сложните думи, образувани без помощта на съединителна гласна, както и тези, несъдържащи суфикси в морфологичната си структура, са старинни славянски образувания (Цейтлин 1986). В езика на Патриарх Евтимий определено преобладават тези със съединителна гласна и образуваните със суфикс.

Логичен е въпросът доколко Патриарх Евтимий използва сложните думи от класическите старобългарски паметници. От установените 611 старобългарски композита в разглежданите съчинения се откриват 76, като най-много са от Супрасълския сборник. Невъзможно е, поне на този етап, да се отговори на въпроса доколко при употребените композита се използва калкиране. Анализът на сложните думи в разглеждания кръг произведения показва, че засвидетелстваните композиционни

модели са застъпени и в класическите старобългарски паметници. Съпоставките показват, че има съвпадение на лексеми, както и на словообразувателни модели. У Евтимий се срещат и композиционни модели, характерни за по-късни паметници. Приемствеността при тях се установява от наличието на незасвидетелствани в КСП композита, образувани по техния модел. Така се очертават основните закономерности при изграждането на сложните думи като словообразувателна категория (Кочев, Кочева, Домусчиева 1988).

Прави впечатление употребата на едни и същи редки композита в съчиненията на Патриарх Евтимий и Григорий Цамблак, например : *сыно положение*, *приснопомынилъ*, *ракъночисльнъ*, *мъногострашны*, *любопърение* (*люкопърение*), *жикодакъцъ*, *пръвозданынъ*. Такива съвпадения се наблюдават и при сравнението на сложните думи у Евтимий едновременно с Цамблак и превода на 16-те слова на Григорий Богослов, по материала, публикуван от М. Спасова: *законоположение* и *законоположникъ*, *любочество*, *зълославънъ*, *мироръжъцъ*, *подвигоположъникъ*, *единомыслънъ*.

Употребата на предпочитани или характерни композита в езика на авторите от Търновската книжовна школа би могла да бъде една от насоките за работа върху езика и стила на Евтимиевия кръг. Това ще допълни и обогати представите и знанията ни за композицията като словообразувателен тип, който получава особено широко разпространение през XIV в.

ЛИТЕРАТУРА

- Давидов 1976:** Давидов А. Речник-индекс на Презвитер Козма. София, 1976.
- Давидов 1990:** Давидов А. Към лексикалната характеристика на Търновската книжовна школа. — *Palaeobulgarica*, XIV, 1990, 4, 8—18.
- Давидов 1991:** Давидов А. Сложни съществителни. — Граматика на старобългарския език. София, 1991, 191—194.
- Дан:** Даничић Ђ. Рјечник из књижевних старина српских. Т. I—III. Београд, 1863—1864.
- Димитров 2004:** Димитров К. Сложни думи-прилагателни имена в среднобългарския превод на словата на Авва Доротей. — Във: Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“. Сборник в чест на проф. А. Давидов по случай 70-годишнината му. Материалы от Международна научна конференция, В. Търново, 13—14 декември 2002 г. В. Търново, 2004, 176—189.
- Златанова 1998:** Златанова Р. Книгата на дванадесетте пророци в славянската ръкописна традиция. — В: Старобългарският превод на Стация завет. Т. 1. София, 1998, 425—549.

- Иванова 1969:** Иванова Кл. Зографският сборник, паметник от края на XIV в. — Известия на Института за български език, кн. XVII, 1969, 105—147.
- Изборник 1993:** Симеонов сборник (по Светославовия от 1073 г.). Т. 2. Речник-индекс. София, 1993.
- Илиева 2006:** Илиева Т. Сложни думи в книгата на пророк Иезекиил по препис от XIV в. — Във: Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“. Българска филологическа медиевистика. Научни изследвания в чест на проф. д-р Иван Харалампиев по случай 60-годишниния му юбилей. В. Търново, 2006, 429—448.
- Каталог 1994:** Каталог на славянските ръкописи в библиотеката на Зографски манастир в Света гора. София, 1994.
- Каракорова 2007:** Каракорова И. Сложните думи в славянския превод на Псевдо-Атанасиевите тълкования към Псалтира. — Научен център „Св. Дазий Доростолски“ — Силистра. Известия, кн. II. Силистра, 2007, 149—160.
- Кочев, Кочева, Домусчиева 1988:** Кочев И., Е. Кочева, Л. Домусчиева. За народната основа на словообразувателните модели на сложните съществителни в старобългарския език. — Славянска филология, т. 19 „Езикознание“. София, 1988, 46—63.
- Манасиева хроника 1988:** Среднеболгарский перевод Хроники Константина Манассии в славянских литературах. Исследования и текст. София, 1988.
- Микл:** Miklosich Fr. Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum. Vindobonae, 1862—1865.
- Мострова 2004:** Мострова Т. Сложни думи в преводи от XIV в. — В: Преводите през XIV столетие на Балканите. София, 2004, 397—410.
- Павлова 1994:** Павлова Р. Петър Черноризец. Старобългарски писател от X в. — В: Кирило-Методиевски студии, №9. София, 1994.
- Райков, Кожухаров, Миклас, Кодов 1994:** Райков Б., Ст. Кожухаров, Х. Миклас, Хр. Кодов. Каталог на славянските ръкописи в библиотеката на Зографския манастир в Света гора. София, 1994.
- Спасова 1999:** Спасова М. Сложните думи в съчиненията на Григорий Цамблак. В. Търново, 1999.
- Сперански 1960:** Сперанский М. Н. Из наблюдений над сложными словами (*composita*) в стиле литературной русской школы XV—XVI вв. (Из истории византийско-югославянско-русских связей). — В: Из истории русско-славянских литературных связей. Сборник статей. Москва, 1960, 160—197.
- Спространов 1902:** Спространов Е. Опис на ръкописите в библиотеката при Рилския манастир. София, 1902.
- СР:** Старобългарски речник. Т. I, София 1999. Т. II, София 2009.

- Срезн:** Срезневский И. И. Словарь древнерусского языка. Репринтное издание. Т. I—III. Москва, 1989.
- СС:** Старославянский словарь (по рукописям X—XI веков). Под ред. Р. М. Цейтлин, Р. Вечерки и Э. Благовой. Москва, 1999.
- Станков 1994:** Станков Р. Лексика исторической палеи. В. Търново, 1994.
- Тихова 1976:** Тихова М. Сложните думи в езика на Григорий Цамблак, Константин Костенечки и Йоасаф Бдински. — В: Годишник на Висшия педагогически институт. Шумен, I, 1976, 11—43.
- Тончева 1998:** Тончева Хр. Новооткрити композита в евхологични ръкописи (XIV—XIX в.). — В: Славистика, 1998, 173—179.
- Флавий 2004:** История Иудейской войны Иосифа Флавия. Древнерусский перевод. Т. I и II. Издание подготвили А. А. Пичхадзе, И. И. Макеева, Г. С. Баракова, А. А. Уткин. Москва, 2004.
- Харалампиев 1990:** Харалампиев И. Езикът и езиковата реформа на Евтимий Търновски. София, 1990.
- Христова 1994:** Христова И. Речник на словата на Климент Охридски. София, 1994.
- Цейтлин 1986:** Цейтлин Р. М. Лексика древнеболгарских рукописей X—XI вв. София, 1986.
- Цибранска, Карамфилова 2007:** Цибранска М., П. Карамфилова. Сложните думи в житието на Ромил Видински. — Търновска книжовна школа, т. 8. В. Търново, 2006.
- Aitzetmüller 1975:** Aitzetmüller R. Das Hexameron des Exarchen Johannes. T. 7. (Editiones monumentorum slavicorum veteris dialecti). Graz, 1975.
- Kałužniacki 1901:** Kałužniacki E. Werke des Patriarchen von Bulgarien Euthymius (1375—1393). Wien, 1901.
- Mihăilă 1979:** Mihăilă G. Cultură și literatură Română veche în context European. Stusii și texte. București, 1979.
- Panaitescu 1959:** Panaitescu P. P. Manuscrisele slave din Biblioteca Academiei RPR. Vol. 1, Bucurest, 1959.
- Paraenesis 1990:** Paraenesis. Die altbugarische Übersetzung von Werken Ephuraims des Syrens. Index. — In: Monumenta linguae slavicae dialecti veteris. T. 28 (XX, 5), Freiburg, 1990.
- Sadnik 1983:** Sadnik L. Des hl. Johannes von Damaskus Ἐκθεσις ἀκριβῆς ὄρθοδόξου πίστεως in der Übersetzung des Exarchen Johannes. — In: Monumenta linguae slavicae dialecti veteris. T. 7 (V, 4), Freiburg, 1983.
- SJS:** Slovník jazyka staroslověnského. ČSAV, Praha, v. 1—41, 1958—1987.